

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล

A Causal Relationship Model Influencing the Effectiveness of Municipal Schools

ธัญศญา ธรรมโสภณ *

Thansaya Thassopon

ชวนชม ชินะดังกูร **

Chuanchom Chinatangkul

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 2) สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 และ 3) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นโรงเรียนเทศบาลจำนวน 44 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูหัวหน้างานวิชาการ และครู 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวม 880 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง แบบสอบถาม และแบบยืนยันรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เจตคติทางบวกของนักเรียน พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหาร บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนา การบูรณาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร และการสนับสนุนด้านปัจจัยการเรียนการสอน
2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนพบว่า ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์การ มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียน ส่วนองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียน
3. รูปแบบความสัมพันธ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพโรงเรียน / โรงเรียนเทศบาล

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the components of municipal school effectiveness in local education division 5, 2) to develop the causal relationship model of leadership, learning organizational, community participation organizational commitment influencing the effectiveness of municipal in local education division 5, and 3) to verify the congruence of the causal relationship model influencing the effectiveness of municipal school with empirical data. The sample consisted of 44 municipal schools. The respondents were school directors, deputy directors, academic division heads, and teachers among 8 learning divisions, 880 totally. The research instruments were consisted of the semi structure interview, questionnaire, and the verification from. The statistical analysis were frequency percentage, arithmetic mean standard deviation, exploratory factor analysis, and path analysis.

The findings research as:

1. The components of municipal school effectiveness municipal school in local education division 5 consisted of 8 components namely: student's positive attitude, administrator's leadership behavior, the learning atmosphere, change and development, integration, student's achievement administrator's vision, and the supporting to learning, teaching under factory.
2. The causal relationship model influencing school effectiveness revealed that: leadership, school community, organizational commitments had both direct and indirect influencing to school effectiveness, learning organization had indirectly influencing to school effectiveness.
3. The model had shown the congruence with empirical data.

Keywords : School Effectiveness/ Municipal School

บทนำ

คุณภาพการศึกษาของไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ต่ำลง จากผลการประเมินคุณภาพของการศึกษาของ PISA จาก 65 ประเทศ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 50 โดยในระดับอาเซียนด้วยกัน ประเทศไทยสูงกว่าประเทศอินโดนีเซียเท่านั้น และจากผลการประเมินภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ผล O-NET อยู่ในระดับต่ำ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2557: 7-15) ทำให้ไทยต้องปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาอย่างเร่งด่วนถึงความ

มีประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่ง ฅพิชญา เพชรพิมล (2558) ได้สรุปความจากการรายงานการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการว่า การบริหารจัดการเป็นปัญหาอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ส่งผลให้การศึกษาไทยไม่พัฒนาเท่าที่ควร ส่วนพินดา วราสุนันท์ (2558) กล่าวว่า ปัจจัยที่ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนมี 5 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ นโยบายทางการศึกษา ผู้บริหาร การบริหารจัดการ ครูผู้สอน และผู้เรียน และจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล สังกัดกรมส่งเสริม

การปกครองท้องถิ่น กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ที่ผ่านมามีผลการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด โดยผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 ของกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ซึ่งมีเพียงกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ สังคมฯ และสุขศึกษา ได้คะแนนเฉลี่ยเกินครึ่งเพียง 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาอยู่ในกลุ่มโรงเรียนของกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 จึงมีความสนใจและเลือกที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลให้สูงมากขึ้นและเกิดความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

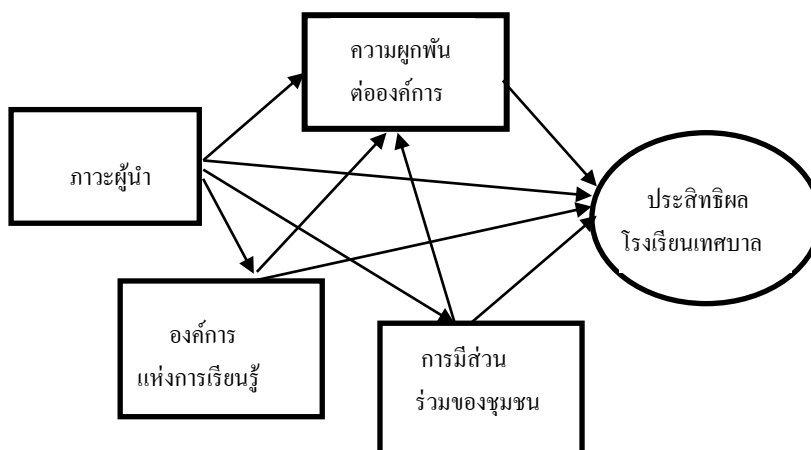
1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5
2. เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5
3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 กับข้อมูลเชิงประจักษ์

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลโรงเรียน

พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนมากคือภาวะผู้นำ (Scott, 2000; Edmonds, 1982) ภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน (หทัยทองธราษ, 2551; ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง, 2557) ภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลทางบวกต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ (พัฒนะ สีหามู, 2553; ปนัดดา ปัจธรรม, 2554) ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันในทางบวก(ปาริชาติ จำเริญ, 2555) ส่วนองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียน (Senge, 1990) องค์การเรียนแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิผลโรงเรียน (พัฒนะ สีหามู, 2553; ผาจิต ผาสุข, 2555) การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียน (Person, 1993; Epstein, 1995; Jeynes, 2003) การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การ (พิมพ์ ไชยดา, 2553) และความผูกพันต่อองค์การที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียน (Steer, 1991; Newmann and Wehlage, 1995) ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิผลโรงเรียน (สุภารัตน์ จอมคำสิงห์, 2552; รังสรรค์ อ้วนวิจิตร, 2554) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง 5 ตัวแปร ซึ่งแสดงความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปร ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์การ และประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล

งานวิจัยครั้งนี้ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร ภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน และความผูกพันต่อองค์การว่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลหรือไม่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยดังกล่าว เพื่อสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงได้ดังภาพ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Descriptive Research) ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อสรุปที่ได้จากการสังเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยและสรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาสรุป ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบและสร้างองค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยนำองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Exploratory Factor Analysis) ด้วยวิธีสกัดปัจจัย (Principal Component Analysis) นำผลที่ได้ไปเลือกองค์ประกอบที่เข้าตามหลักเกณฑ์กำหนดเป็นองค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล ขั้นตอนที่ 4 ยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล

ต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล โดยอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

ใน 4 จังหวัด คือ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 50 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 จำนวน 44 โรงเรียน ซึ่งได้จากการกำหนดตัวอย่างจากตารางประมาณขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียนเนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนประชากรมากกว่า 20 คน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 20 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา 2 คน ครูหัวหน้างานวิชาการ 1 คน ครู 8 กลุ่มสาระ

การเรียนรู้กลุ่มละ 2 คน เป็น 16 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 880 คน

สำหรับ การศึกษาองค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล และการตรวจสอบเพื่อยืนยันรูปแบบ ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้กำหนดนโยบายโรงเรียนเทศบาล 4 คน ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล 4 คน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงเรียนเทศบาล 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประเภท คือ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi Structured Interview) 2) แบบสอบถาม (Questionnaire) และ 3) แบบตรวจสอบเพื่อยืนยันรูปแบบ (Connoisseurship)

การสร้าง และพัฒนาเครื่องมือ

1) สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล ได้จาก 1.1 การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างกับผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายของโรงเรียนเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงเรียนเทศบาลเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล 1.2 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน 1.3 สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย สรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อหาองค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล

2) สร้างแบบสอบถามเพื่อหารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล โดยตัวแปรภาวะผู้นำใช้แนวคิดทฤษฎีของ Bass (1985) การมีส่วนร่วมของชุมชนใช้แนวคิดทฤษฎีของ Epstein (1995) องค์การแห่งการเรียนรู้ใช้แนวคิดทฤษฎีของ Senge (1990) และ

ความผูกพันต่อองค์การใช้แนวคิดทฤษฎีของ Steer (1991)

3) นำแบบสอบถามที่ได้ข้อ 1 และข้อ 2 มาพัฒนานำไปหาค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของ Cronbach (1958) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของ ภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์การ และประสิทธิผลของโรงเรียน เท่ากับ .95, .95, .94, .95 และ .91 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทุกชั้นตอนและนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติมีดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient)

3) การวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลโดยองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยวิธีการสกัดปัจจัยแบบองค์ประกอบหลัก "PCA" (Principal Component Analysis) โดยวิธีวารีแมกซ์ (Varimax Rotation) เพื่อให้ได้ตัวแปรที่สำคัญ ซึ่งถือเกณฑ์การเลือกตัวแปรที่เข้าอยู่ในองค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่ง โดยพิจารณาจากค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) มากกว่า 1 และถือค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรขององค์ประกอบนั้น

มีค่า 0.50 ขึ้นไปที่บรรยายด้วยตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามวิธีของ Kaiser

4) การวิเคราะห์ตัวแบบสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ระหว่างตัวแปรว่า Model ถึงความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไคสแควร์ (χ^2) ฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์ ค่าไคสแควร์ต่อองศาอิสระ (χ^2/df or CMIN/DF) เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลที่มีข้อจำกัด เช่น จำนวนตัวอย่างมาจะทำให้ค่าไคสแควร์สูงมาก จึงต้องพิจารณาค่าไคสแควร์ต่อองศาอิสระ (χ^2/df or CMIN/DF) ต้องมีค่าน้อยกว่า 2.00 จึงจะถือว่าโมเดลและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกันมาก ถ้ามีค่าระหว่าง 2-5 แสดงว่ามีความสอดคล้องปานกลาง 5-8 พอใช้ แต่ถ้ามากกว่า 5 ถือว่าไม่สอดคล้อง สำหรับ ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนพิจารณาจากค่า GFI (Goodness of Fit Index) และค่า NNFI (Non-Normed Fit Index), เกณฑ์ที่ใช้ต้อง > 0.95 ส่วน ค่าดัชนีรากที่สองของค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า พิจารณาจากค่า SRMR (Standardized Root Mean Square Residual), RMR (Root Mean Square Residual), RMSEA (Root Mean Square Residual) มีค่า ≤ 0.05 แสดงว่ามีความสอดคล้องมาก การวิจัยครั้งนี้ใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ Hu and Bentler (1995, 1999)

5) การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลจากสถิติในข้อ 4 โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variable) และตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variable) แสดงอิทธิพลทางตรงทางอ้อมและอิทธิพลรวมของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ไขโมเดลจากสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) โดยนำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Exploratory Factor Analysis) โดยพิจารณาจากค่า KMO and Bartlett's Test โดยค่า Kaiser – Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy (MSA) อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และสถิติทดสอบตัวที่ 2 คือ Bartlett's Test of Sphericity ใช้ทดสอบตัวแปรต่างๆ ว่า มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ แสดงได้ดังภาพ

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.961
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	49995.993
	df	2926
	Sig.	.000

แผนภูมิที่ 2 การแสดงค่า KMO and Bartlett's Test ขององค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียน

ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนที่บรรยายด้วยตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไป และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า .50 ได้ 8 องค์ประกอบ 55 ตัวแปร ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เจตคติทางบวกของนักเรียนมี 8 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.602 ถึง 0.726 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (eigenvalues) เท่ากับ 8.175 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 10.61

องค์ประกอบที่ 2 พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหาร มี 8 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.642 ถึง 0.701 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (eigenvalues) เท่ากับ 7.555 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 9.812

องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้มี 10 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.632 ถึง 0.698 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (eigenvalues) เท่ากับ 7.510 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 9.753

องค์ประกอบที่ 4 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนา มี 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.642 ถึง 0.713 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (eigenvalues) เท่ากับ 6.659 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 8.649

องค์ประกอบที่ 5 การบูรณาการ มี 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.623 ถึง 0.738 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบ (eigenvalues) เท่ากับ 4.415 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 5.734

องค์ประกอบที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.655 ถึง 0.751 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (eigenvalues) เท่ากับ 3.856 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 5.008

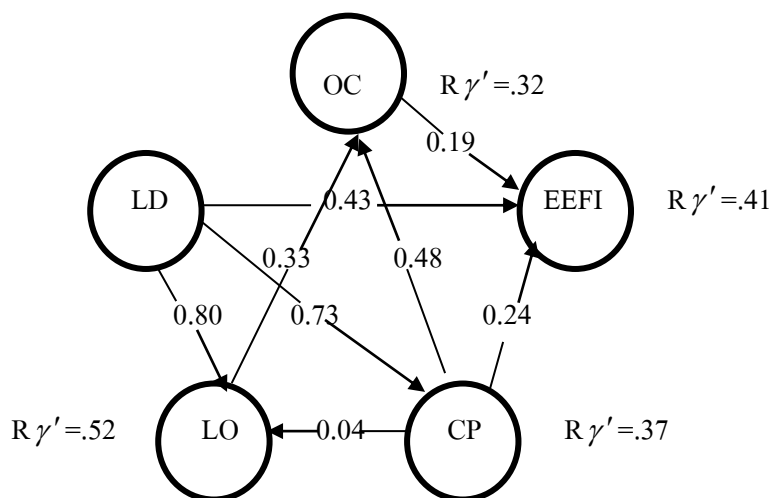
องค์ประกอบที่ 7 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร มี 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .595 ถึง .630 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (eigenvalues) เท่ากับ 3.814 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 4.953

องค์ประกอบที่ 8 การสนับสนุนด้านปัจจัยการเรียนการสอน มี 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.606 ถึง 0.679 มีค่าความ

แปรปรวนของตัวแปร (eigenvalues) เท่ากับ 3.554 และค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 4.615

1. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การ และรูปแบบมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 1 และ

Chi-Square=2202.34, (P = 0.0), df=258, GFI= 0.83, CFI= 0.97, NNFI=0.96, RMR= 0.049,
SRMR= 0.050, RMSEA=0.094

แผนภูมิที่ 3 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่น
ที่ 5 จากการตรวจสอบโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมขององค์การแห่งการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน และความผูกพันต่อองค์การที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

ตัวแปร	อิทธิพลทางตรง (Direct Effect)	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect)	อิทธิพลรวม (Total Effect)
LD --> LO	0.80	-	0.80
LD --> CP	0.73	-	0.73
LO --> OC	0.33	-	0.33
OC --> EFFI	0.19	-	0.19
LD --> EFFI	0.43	.292	0.722
CP --> EFFI	0.24	.094	0.333
LO --> EFFI	-	.062	0.062

จากตารางที่ 1 พบว่า การประเมินผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เมื่อเรียงลำดับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 คือ ภาวะผู้นำ (LD) การมีส่วนร่วมของชุมชน (CP) ความผูกพันต่อองค์การ (OC) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.43, 0.24, 0.19 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อม เรียงลำดับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 คือ ภาวะผู้นำ (LD) การมีส่วนร่วมของชุมชน (CP) องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.292, 0.094, 0.062 ตามลำดับ

2. การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 กับข้อมูลเชิงประจักษ์จากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variable) และตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variable) ด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างเพื่อตรวจสอบความตรงของรูปแบบ พบว่า รูปแบบที่มีการปรับแก้แล้ว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าไคสแควร์ เท่ากับ 2202.34 ค่า $df = 258$ ค่า χ^2 / df เท่ากับ 8.35 และเมื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่า GFI เท่ากับ 0.83 ค่า CFI เท่ากับ 0.97 ค่า NNFI เท่ากับ 0.96 ค่า RMR เท่ากับ 0.049 ค่า SRMR เท่ากับ 0.050 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.094 แสดงว่า กรอบ

แนวคิดจากการวิจัยที่สร้างตามสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hu and Bentler, 1995, 1999)

การยืนยันข้อค้นพบขององค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มาตรวจสอบและเพิ่มความน่าเชื่อถือโดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 12 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม (Propriety Standards) ความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) ความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) และประโยชน์ในการนำไปใช้ (Utility Standards) คิดเป็น ร้อยละ 100 สรุปได้ว่าการยืนยันข้อค้นพบขององค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนและรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 12 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมเป็นไปได้อย่างถูกต้อง สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิผลโรงเรียนสูงขึ้น ตามกรอบการวิจัยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) นักเรียนมีเจตคติทางบวก 2) พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหาร 3) บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา 5) การบูรณาการ 6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 7) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร และ 8) การสนับสนุนด้านปัจจัยการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า การจะ

บริหารโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ให้เกิดประสิทธิผลต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่ค้นพบทั้ง 8 องค์ประกอบ จึงเป็นที่ยอมรับและไว้วางใจทั้งหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการทำงานมีความเป็นผู้นำที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีการบริหารจัดการที่ดี จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานการศึกษาและการสร้างแรงจูงใจให้ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งพิจารณาจากนักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และมีผลการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ Niqab, M. et al. (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนในประเทศปากีสถาน พบว่าผู้บริหารที่มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สอดคล้องกับ Hamlin (1991) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ในทางปฏิบัติไม่มีรูปแบบใดที่ดีที่สุด เหมาะสมที่สุดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น จึงต้องคิดพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ขึ้นมาใช้ เพื่อนำไปสู่การมีประสิทธิผลของโรงเรียนและพืชมพรรณ ดุขียามี (2558) ได้กล่าวถึงผู้บริหารสถานศึกษาว่าต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพ มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีความรู้ความเข้าใจแนวทางการบริหารจัดการเป็นอย่างดี เพราะผู้บริหารเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนสถานศึกษาเข้าสู่กระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ นิติยา มั่นชำนาญ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ พบว่า ด้านการบูรณาการเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งจาก 4 องค์ประกอบของประสิทธิผลโรงเรียนมัธยม

ขนาดใหญ่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สอดคล้องกับ Warren, S. R., Kelsen, V. E. (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกความเป็นผู้นำกับการสร้างจิตความสามารถของผู้บริหารในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่ำ พบว่า พฤติกรรมการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ Jackson, S.; Remer, C. (2014) เรื่องวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ พบว่า ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์จะเป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูงจะสร้างเงื่อนไขที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น Pao-Nan Chou (2012) พบว่า การสื่อสารบนออนไลน์เป็นปัจจัยด้านเทคโนโลยี ที่สนับสนุนการเรียนของนักเรียนและส่งผลถึงควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน

2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน ความผูกพันต่อองค์กร มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียน ยกเว้น องค์กรแห่งการเรียนรู้ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งมีความสามารถในด้านทักษะและกระบวนการที่นำไปใช้กับผู้ตามในการนำกลุ่มหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความเชื่อมั่นและยอมรับ เห็นคล้อยตาม ด้วยความพึงพอใจและเต็มใจ มีความผูกพันต่อโรงเรียน มีเทคนิคและวิธีการในการสร้างแรงจูงใจจนทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยากเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจเพื่อเป้าหมายเดียวกันคือ การพัฒนาสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาสู่สากลและ ร่วมปฏิบัติจนบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี เพื่อให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สอดคล้องกับการศึกษาของรุจิราพรรณ คงช่วย (2555) พบว่าภาวะผู้นำของ

ผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้และมีความสัมพันธ์กันในทางบวก สุภัตรา วีระวุฒิ (2554) มีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียนและรังสรรค์ อ้วนวิจิตร (2554) ได้กล่าวไว้เช่นกันว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ส่วนรัชชัช ตั้งอุทัยเรือง (2557) กล่าวว่า องค์การแห่งการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และจากผลการวิเคราะห์เส้นทาง ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชนและความผูกพันต่อองค์การ เป็นรูปแบบการบริหารงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อให้เกิดความสำเร็จขององค์การและเกิดการพัฒนายั่งยืนอย่างแท้จริง ดังแผนภูมิที่ 3

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อวิเคราะห์ปรับแก้สมการเชิงโครงสร้างตามสมมติฐานการวิจัยภายหลังจากการปรับแก้พบว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 2148.26 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 252 ค่าไคสแควร์ต่อองศาอิสระ (χ^2 / df) เท่ากับ 8.52 ค่าความสอดคล้องกลมกลืน (Non Normed Fit Index) เท่ากับ 0.96 ค่าความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index) เท่ากับ 0.83 ค่าความสอดคล้องที่ปรับแก้ (Adjusted Goodness of Fit Index) เท่ากับ 0.78 และค่าดัชนีรากกำลังสอง ของค่าความแตกต่าง (Root

Mean Square Error of Approximation (RMSEA) เท่ากับ 0.094 แสดงว่า รูปแบบสามารถทำนาย ประสิทธิภาพโรงเรียนได้ เมื่อพิจารณาความสำคัญ ของปัจจัยด้านการบริหารจากรูปแบบ ที่ได้ พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีอิทธิพลโดยตรง และมีค่าอิทธิพลสูงสุดคือ 0.25 ($t = 8.96, p < 0.01$) รองลงมาคือ ค่าอิทธิพลด้านการมีส่วนร่วม ค่า อิทธิพลเท่ากับ 0.16 ($t = 3.57, p < 0.01$) และค่า อิทธิพลด้านความผูกพันต่อองค์กร ค่าอิทธิพล เท่ากับ 0.35 ($t = 7.72, p < 0.01$) จากค่าอิทธิพล ดังกล่าว แสดงว่า การยกระดับประสิทธิภาพโรงเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความสำคัญสูงสุด ดังนั้น จึง ต้องมีการสรรหาผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มี หลักในการบริหารด้วยคุณธรรม เพื่อประสิทธิผล โรงเรียนที่สูงขึ้น

การยืนยันองค์ประกอบและรูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล โรงเรียนเทศบาล โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 12 คน สรุป ยืนยันถึงความเหมาะสมเป็นไปได้อีกต้องและมี ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ขององค์ประกอบและ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียนเทศบาลที่ได้ เพราะข้อมูลที่ได้ จากการวิเคราะห์ทั้งหมดเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้ ครูเก่ง เด็กเก่ง ผู้บริหารต้องเป็นผู้บริหารที่มีความ เป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของชุมชน ที่จะช่วยสนับสนุนให้เกิด การพัฒนา และเกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่องรูปแบบความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เทศบาล ได้ค้นพบนวัตกรรมทางการบริหารจัดการ

สถานศึกษาที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัย ไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลได้อย่าง มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

ผลที่ได้จากการวิจัย ได้ข้อเสนอแนะต่อ หน่วยงานต้นสังกัด และนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็น ส่วนประกอบการพิจารณาด้านนโยบายกับโรงเรียน โดยให้ทุกโรงเรียนในสังกัดได้เห็นความสำคัญของ องค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลที่ค้นพบ ทั้ง 8 องค์ประกอบ และนำไปใช้เป็นแนวทางในการ บริหารจัดการให้เกิดประสิทธิผลโรงเรียนที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะระดับบริหาร

ผลจากการวิจัยได้ข้อเสนอแนะต่อ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนา โดยนำข้อค้นพบประสิทธิผลโรงเรียนที่ได้ ทั้ง 8 องค์ประกอบไปกำหนดคนนโยบายและสร้าง วิสัยทัศน์ โดยการจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบ ประสิทธิภาพโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการพัฒนา การศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงขึ้น รวมถึงการปรับภูมิทัศน์ของโรงเรียนให้เอื้อต่อการ เรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนพัฒนาครู/บุคลากรใน โรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องและ การสร้างเครือข่ายต่างๆเพื่อการสนับสนุนและ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะด้านการปฏิบัติ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมุ่งที่จะพัฒนาโรงเรียนให้เกิด ประสิทธิภาพ ต้องยึดและปฏิบัติตามองค์ประกอบ ประสิทธิภาพโรงเรียนที่ค้นพบ 8 องค์ประกอบ คือ

ต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ต้องนำเทคนิค/วิธีการใหม่ ๆ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและให้ความร่วมมือในการพัฒนาและการปฏิบัติกิจกรรมของสถานศึกษาทั้งต้องประสานกับชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียนด้วยการบูรณาการความรู้ คู่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยได้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรทำการศึกษาวิจัยถึงการนำองค์ประกอบประสิทธิผลโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ทั้ง 8 องค์ประกอบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้กับโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาให้โรงเรียนเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยความรักความผูกพันต่อองค์กร

3. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อการศึกษาในเชิงลึก โดยใช้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเป็นการยืนยันผลการวิจัยครั้งนี้ และอาจจะได้ตัวแปรใหม่ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาล

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). “มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,” การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: กรมศาสนา.
- ณพิชญา เพชรพิมล. (2558). “อุปสรรคในการบริหารจัดการโรงเรียนนิติบุคคลในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 7 (2): 123.
- ครุณี โกเมนเอก. (2553). รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา มั่นจำนาค. (2555). “รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา 6 (2): 33-35.
- ปนัดดา ปัจธรรม. (2554). “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม”. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม 1 (1): 41-48.

- ปาริชาติ จำเริญ. (2555). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ”. วารสารสมาคมนักวิจัย 17 (1) : 90-101
- ผาจิต ผาสุข. (2555). “ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม”. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 4 (7) http://www.tci-thaijo.org/index.php/snru_journal/article/view/9977
- พัฒนา สีหาณุ. (2553). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พินดา วราสุนันท์. (2558). “การประเมินความต้องการจำเป็นการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 7 (2): 110.
- พิมพร ไชยดา. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมลพรรณ ดุยยามิ. (2558). “การบริหารโรงเรียนเอกชนที่เหมาะสมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 7 (2): 123.
- รังสรรค์ อ้วนวิจิตร. (2554). “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 3 (1, 2): 210-221.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุดารัตน์ จอมคำสิงห์. (2552). ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภัทรา วีระวุฒิ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- Bass, B.M. (1985). *Leadership and performance beyond expectations*. New York: Free Press.
- Cronbach, L. J. (1958). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16(3): 297-334.

- Edmonds, Ronald R. (1982). Programs of School Improvement: An Overview. [online]. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.ascd.org/ASCD/pdf/journals/ed_lead/el_198212_edmonds.pdf.
- Epstein, J.L. (1995). "School / Family / Communication Partnerships: Caring for the Children We Share". **Phi Delta Kappan**, 92(3): 81-96.
- Hamlin, Alan. (1991). "Economical Constitutions," **Political Studies** 44 (3): 605-619.
- Hu, L.-T., & Bentler, P. (1995). Evaluating model fit. In R. H. Hoyle (Ed.), **Structural Equation Modeling, Concepts, Issues, and Applications** (pp. 76-99). London: Sage.
- Hu L. & Bentler P.M. (1999). "Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives". **Structural Equation Modeling**, 6, 1-55.
- Jackson, S. and Remer, C. (2014). **Building Leadership in Schools. RE: VISION No. 04, Part 5.** (2014- Jan **Pages:** 12). [Online]. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?q=Vision+work+affects+school+performance.&ft=on&id=ED559391>.
- Jeynes, W.H. (2003). "A Meta-Analysis of the Relation of Parental Involvement to Urban Elementary School Student Academic Achievement". **Urban Education**, 40 (3), 237-269.
- Newman , F., Secada, W., & Wegkage, G. (1995). **A Guide to Authentic Instruction and Assessment: Vision Standards and Scoring. Madison. WI: Wisconsin Center for Education Research.**
- Niqab, M.et al. (2014). **Instructional Leadership Potential Among School Principals in Pakistan.** [Online]. Retrieved from <https://www.questia.com/library/journal/1P3-3358588111/instructional-leadership-potential-among-school-principals>.
- Pao-Nan Chou, (2012). **The Relationship Between Engineering Students' Self-Directed Learning Abilities And Online Learning Performances: A Pilot Study.** (v5 p33-38 2012). [Online]. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1073131>.
- Pearson, T. (1964). **Structure and Process in Modern Societies.** Free Press: New York.
- Scott, Candice. (2000). **Organizational Effectiveness: Its Relationship to Teacher Efficacy and School Climate.** 3107135Ed. D., St. John's University (New York), school of Education and Human Services, United States-New York. Retrieved from <http://search.proquest.com/docview/28836513?accountid=35151> Pro Quest Dissertations & Theses Full Test database
- Senge, Peter M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization.** New York: Doubleday.
- Steer, M. R. (1991). **Introduction to Organization Behavior.** New York: Harper Collin Publishers Inc.

Warren, S.R., & Kelsen, V. E. (2013). **Leadership Coaching: Building the Capacity of Urban Principals in Underperforming Schools.** (v9 p18-31 2013). [Online] Retrieved from <https://eric.ed.gov/?q=Leadership+of+the+management+effect+of+school+effectiveness&ft=on&id=EJ1027013>.